

ת"פ 23741/06/18 - מדינת ישראל נגד אשר אמבאי

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 23741-06-18 מדינת ישראל נ' אמבאי
בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם

מדינת ישראל	המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד חומרי עמית	
נגד	
אשר אמבאי	
ע"י ב"כ עו"ד שני פרג'ון	הנאשם

הכרעת דין

1. לפני בקשה לזיכוי הנאשם בתיק דנא מחמת סייג זוטי דברים בהתאם לסעיף 34י"ז לחוק העונשין **התשל"ז - 1977** (להלן: "**החוק**").

כללי

2. כנגד הנאשם תלוי ועומד כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת היזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק.

מכתב האישום עולה כי ביום 23/02/18 בשעת צהריים, בביתו ובמהלך ויכוח בינו לבין אשתו, שבר הנאשם צלחת, וזאת עת היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול.

3. במענה מיום 10/01/18 טען הנאשם, באמצעות באת כוחו, כי ביום האירוע אומנם שבר הצלחת אך אין אינדיקציה לכך שביצע את העבירה תחת השפעת אלכוהול.

לטענת באת כוח הנאשם, ביום האירוע, בשל מחסור באוכל, היה הנאשם רעב, ומשנענה בשלילה לבקשתו לקבל אוכל נוסף - החזיר את האוכל שהיה בצלחת למחבת וכתוצאה מכך נשברה הצלחת.

4. בהסכמת הצדדים לא נשמעו עדויות בתיק זה, הוגש תיק מוצגים מוסכם, ונטענו טיעונים משפטיים בלבד בסוגיית החלת סייג זוטי דברים על המקרה דנן.

המסגרת הנורמטיבית

5. באשר לסייג זוטי הדברים, קובעת הוראת סעיף 34"ז לחוק, לאמור: "לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך".

ארבעה תנאים מצטברים ליישום הסייג מנויים בגוף ההוראה, והם: 'טיבו של המעשה', 'נסיבותיו', 'תוצאותיו' והאחרון שהינו גם התנאי המכריע- 'האינטרס הציבורי'.

6. בסעיף 53 להצעת החוק הובהר כי "סייג זה, הנובע מכך שהחוק אינו עוסק בזוטות-*de minimis non curat lex* - הנו, בחלקו, חידוש לעומת החוק הקיים ... אין זה ראוי שדווקא בית המשפט יהיה חייב להטיל עונש "סימלי" רק משום שהוא נטול סמכות למתוח את קו הגבול המינימלי הקונקרטי, לפי נסיבות העניין, בין התחום הפורמלי של האיסור הפלילי ובין מה שאינו מגיע עד כדי פליליות"

(ראו: הצעת חוק העונשין (חלק מקדמי וחלק כללי), התשנ"ב-1992, ה"ח 2098).

7. בע"פ 7829/03 מדינת ישראל נגד אריאל הנדסת חשמל ואח' (14/07/05) הבהיר כבוד השופט א. לוי כי מטרת המחוקק הייתה להקנות סמכות לבית המשפט "להוציא מגדר האחריות הפלילית מעשים שעומדים בקריטריונים הטכניים להתקיימותה של עבירה, אך אינם עוברים את רף הפליליות הנדרש, מבחינה מהותית, לשם הרשעה."

כמו כן התווה כבוד השופט א. לוי עקרונות ליישום ההגנה בקובעו כי: "בגוף הסעיף 34 מזכיר מפורטים ארבעה תנאים מצטברים ליישומם והם: "טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי". בחינתו של מעשה לאור התנאים הללו אמורה להוביל למסקנה אם במעשה קל ערך עסקינן. ניסוחו הכללי של הסעיף מעלה את השאלה בדבר המשקל הסגולי של כל אחד מהתנאים, וכיצד לערוך את השקלול הסופי ביניהם. נראה, שלא ניתן לקבוע מראש את המשקל המדויק שיש לייחס לכל תנאי, שכן לכל מקרה הנסיבות המיוחדות לו. עם זאת, הגישה הרווחת היא כי משקלו של התנאי האחרון, בדבר האינטרס הציבורי, רב יותר מזה של השאר ..."

מן הכלל אל הפרט

8. בהתאם לחומר הראיות שהוגש בפניי אבחן האם התקיימו יסודות ההגנה במקרה דנן?

9. טיבו של המעשה

כעולה מעדות המתלוננת, ביום האירוע "...התחלתי למזוג לצלחת והוא אמר לי תוסיפי לי עוד ועוד אמרתי לו אבל למה לחמם הכל יש עוד ילדים שצריכים לאכול מזה והוא אמר אא כן את רוצה לאכול עם הילדים ושבר את הצלחת על הסיר וזהו זה היה כל הסיפור" (ת/1 שורות 4-6). בעדותה הדגישה כי "לא תקף אותי לא תקף אותי אני ובעלי היינו במטבח התווכחנו על האוכל... והוא שבר צלחת... הוא בכלל לא הרים עלי ידיים הפך צלחת על המחבת נשברה והוא הלך בלי להגיד לי מילה אפילו" (ת/1 שורות 24-26).

עדי הראיה שנכחו במקום תיארו סיטואציה דומה באשר לטיב המעשה.

בנו של הנאשם, מר גולן אמבאי תיאר האירוע כך: "...והתווכח עם אמא שלי, ורצה לאכול ושתמזוג לו את כל מה שיש במחבת כי אנחנו משפחה גדולה ואי אפשר שיוכל את הכל ואז הוא התעצבן כנראה והוא לקח צלחת שבר אותה בתוך המחבת... (כך במקור)" (ת/4 שורות 3-7).

בעדות נוספת של אותו הבן הוא תיאר האירוע באופן דומה - "...הוא היה רעב והוא רצה לאכול ומאותו רגע שהוא נכנס לבית הוא החיל לצעוק על אמא שלי שתחמם לו את האוכל ותגיש לו ... הוא אמר שהוא רוצה עוד ואז אמא שלי אמרה שהיא לא יכולה למזוג לו אתך הכל כי יש עוד אנשים בבית ... ואז הוא התעצבן ולקח ממנה את הצלחת ושבר אותה בתוך המחבת, ואז כל הרסיסים של הצלחת עפו וכל הרוטב נשפך על החלונות..." (ת/5 שורות 5-10)

בת הנאשם, הגברת אורלי אמבאי תיארה את האירוע כך: "... אני שומעת את אבא שלי ואימא שלי מתווכחים על עניין האוכל... ואז אני שומעת קול ניפוף, ... ואני הסתובבתי וראיתי את כל הרוטב מפוזר וחלק מהזכוכיות של הצלחת מפוזרים על הרצפה" (ת/2 שורות 4-7). גם עדה זו בחקירתה ביקשה להבהיר כי הנאשם לא הפנה אלימות כלשהי כלפי המתלוננת או כלפי הילדים (ת/2 שורות 27-29).

מעדויות אלה עולה כי טיב המעשה, שבירת צלחת בתוך מחבת במטבח, הגם שבוצעה כחלק מהתנהגות אלימה בחיק המשפחה, היא ברף הנמוך ביותר של עבירת ההיזק.

ודוק, עצם ביצוע עבירה כחלק מהתנהגות אלימה בתוך המשפחה, הגם שיש בכך כדי ליתן נופך של חומרה למעשה, אין בה כדי למנוע באופן מידי קביעה כי טיב המעשה הינו ברף המינורי ביותר.

(ראו: ת.פ 24874-05-12 מד"י נגד פלוני (2/9/14))

10. נסיבות המעשה

כעולה מהעדויות שפורטו לעיל, הרקע לביצוע המעשה היה ויכוח שהתלקח בין הנאשם לאשתו על רקע רצונו של הנאשם כי אשתו תתן לו כמות גדולה יותר של אוכל עם הגיעו הביתה בסיום יום העבודה. הדבר אף עולה מדברי הנאשם

בחקירתו עת ציין כי שבר את הצלחת כיוון שהיה רעב (ת/6 שורה 9 וכן שורה 21).

עוד עולה מהעדויות כי לאחר שבירת הצלחת החל הנאשם לצעוק בבית ולהשתולל, ולכן בנו, גולן אמבאי, הפעיל עליו כוח תוך שהוא מחבק אותו מאחור, והבן אף פגע בנאשם בצווארו בטעות (ת/5 שורות 31-34).

ודוק, כל העדים הבהירו כי הנאשם לא נקט כלפי מי מהנוכחים באלימות כלשהי בשלב זה אלא "רק השתולל כזה" (ת/5 שורה 40 ות/3 שורות 4-6 ושורה 26).

מעדותו הראשונית של בנו של הנאשם, מר גולן אמבאי, עולה כי הנאשם ביצע את העבירה עת היה שיכור (ת/4 שורה 23), אלא שבעדות נוספת שמסר לא ציין הדבר אלא ציין באופן כללי כי הוא מבקש שאביו "רק יטפל בעצמו, שיפסיק לשתות אלכוהול" (ת/5 שורה 70).

מעדות בתו של הנאשם, הגברת אורלי אמבאי, ניתן להסיק כי בזמן האירוע הנאשם היה שתוי, וזאת מאחר וזו ציינה בחקירתה כי "גולן נכנס למגננה כזאת וכשאבא בא במצב שהוא שתוי וצועק..." (ת/2 שורה 27).

אשתו של הנאשם בחקירתה, על אף ששיתפה פעולה ומסרה גרסה מלאה, לא ציינה כי הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול. רק בסוף חקירתה, כאשר נשאלה שאלה מנחה לפיה "הוא שותה הרבה אלכוהול", השיבה העדה לשאלה זו בחיוב (ת/1 שורות 58-59).

עם זאת, שוטרים שהגיעו לבית כעשרים דקות לאחר קרות האירוע לא ציינו כלל כי הנאשם היה נתון תחת השפעה כשלהי של אלכוהול (ת/7 ו-ת/8).

ניתן לסכם ולומר כי הרקע לאירוע היה אכזבת הנאשם מכמות האוכל שהוגשה לו בהיותו רעב, כשתגובתו האגרסיבית בוצעה על רקע היותו נתון להשפעה כלשהי של אלכוהול, אם כי לא ברף כזה ששוטרים זיהו מצב של שכרות מצד הנאשם, וכי לאחר ביצוע עבירת ההיזק, הנאשם צעק והשתולל בבית. דבר אשר הוביל להפעלת כוח כלפיו מצד בנו.

כשאלה פני הדברים סבורני כי גם נסיבות המעשה אינן מהחמורות, וזאת על אף קיומה של אינדיקציה לשתיית אלכוהול מצד הנאשם.

11. תוצאות המעשה -

כאמור, ממעשה הנאשם נגרם נזק בדמות צלחת שבורה שרסיסיה נאספו עד הגעת המשטרה, וכך גם הלכלוך שנוצר עקב כך.

עיון בעדויות מעלה כי גם הנוכחים במקום לא התייחסו לארוע ההיזק כאל אירוע חמור המצדיק התערבות גורמי אכיפת החוק, וכי בנו של הנאשם הזמין בשלב מאוחר יותר שוטרים משסבר בטעות כי האב מאיים עליו.

12. האינטרס הציבורי -

אין צורך להכביר במילים באשר לחומרה היתרה שיש בביצוע מעשים אלימים בחיק המשפחה, ומכאן האינטרס הציבורי החשוב שבהתערבות גורמי אכיפת החוק. אף על פי כן, אני סבורה כי המקרה דנן הוא חריג ואין בעניינו אינטרס ציבורי באכיפה, ואנמק:

ראשית, כפי שפירטתי לעיל הרקע לאירוע הוא מחסור של ממש באוכל בבית המשפחה, כשבסופו של יום המעשה המיוחס לנאשם הינו היזק לרכוש ברף המינורי אשר כלל שבירת צלחת בתוך מחבת. הא ותו לא.

אינני מתעלמת מהעובדה כי לאחר מעשה השתולל הנאשם בביתו וצעק, אך אין בכך כדי לשנות מטיבו של המעשה הפלילי. מה גם שבמהלך אותה השתוללות הופעל כוח כלפי הנאשם מצד בנו.

שנית, עסקינן בפגיעה ברכוש ברף הנמוך ביותר, רכוש ששייך גם לנאשם וככלל יש לנהוג משנה זהירות עת עסקינן בהפעלת הליך פלילי אל מול מי שנוהג בצורה כזו או אחרת ברכוש השייך אף לו.

שלישית, מעדויות כלל העדים באירוע, על אף שאלה טוענים כי לעיתים הנאשם עושה שימוש באלכוהול ולעיתים אף צועק ומשתולל בבית, הוא מעולם לא פעל באופן אלים כלפי גוף או רכוש ומדובר באירוע חריג.

כל אלה מביאים אותי לידי מסקנה כי האינטרס הציבורי אינו תומך בהרשעת הנאשם בביצוע העבירה מיוחסת לו בכתב האישום.

13. סוף דבר, אני מקבלת את טענת ההגנה לזוטי דברים ומורה על זיכוי הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

14. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ט, 29 ינואר 2019, במעמד הצדדים